

9	8		7	6	5		4	3		2	1		
	14			13		12			11		10		
		19	18		17		16			15			
	23	22						21			20		
				26				25			24		
					30				29	28			
									31				
37		36		35						34	33		
			42		41		40	39			38		
						46	45		44	43			
				50				49		48			
					52			51					
60		59	58	57		56			55	54	53		
			64		63		62			61			
		69		68	67			66			65		
				73	72				71	70			
						75				74			
	80		79		78					77	76		
		87	86			85		84	83		82		
			91				90			89		88	
								95		94	93	92	
		97		96									
									101	100		99	98
													104
						105							

מאונך:

- 1) מחיצה בין חצרות; 2) מוקיון; 3) מין תת-מיקל; 4) הווייה; 6) מילת-שלייה; 7) מטרה; 8) סופו של דוד; 9) משקה עשוי מירדבש; 12) גוגה; 15) צא-צאים; 16) עצם; 17) ראפיה; 19) נאיווי; 20) מהמר; 21) מפרק; 23) בלוטת-הנקה; 24) שן הפיל; 26) המיתו; 27) עלוב-נפש; 29) בבדידות; 30) החזר-אור; 33) ציפור-שיר; 34) מין צמח-מים; 36) האטמוספירה מלאה בו; 37) זוהמה; 40) שופט; 41) מציאות; 44) קידומת צרפתית (הפור); 46) מתרחש; 47) מונח בתורת-ההשקל; 49) יחידת-מידה לנוזלים; 50) ערה; 53) אסון גדול; 54) מינרל המופק מים-המלח; 55) חומר-ציפוי שקוף; 56) יחידה ברקס; 58) ענף; 59) לא עמוק; 60) תפילה נוצרית; 62) מן השבטים; 63) מכשיר-עיניים; 66) קיבוץ בנגב; 68) מדינה במזרח-אירופה; 71) שינן; 73) יוהרה; 76) מן ההורים; 77) צחיחות; 79) השמצה; 80) מן המדעים; 82) שקט; 84) בושם מיקראי; 85) ואדי; 87) כיוון; 88) ש; 90) נאה מאוד; 92) מאכל לבהמות; 94) ארו דבש; 96) גרם; 97) עולם; 99) נזכר לעיל (ר"ת); 101) בהשאלה; מרכז; 102) בנו של יהודה; 103) יהיר.

מאוזן:

- 1) גלימה בדואית; 2) היא נואיבה; 10) עולו; 11) עני; 13) מן הסיעות ב"כנסת; 14) נוזל ההיים; 15) פרי-בטן; 16) שימחה; 18) אמנה דתית; 20) לאן? 21) מרפא; 22) בגד-שרד; 24) מחצית; 25) נישא; 26) בראוו! 28) מונארך; 30) אולם; 31) נבער-מדעת; 32) צמד; 34) תרם; 35) גוף שלישי יחיד; 38) מלחין צרפתי (ש"מ); 39) בת-קול; 41) בהמה טיבטית; 42) צמית; 43) במקום הזה; 45) פיתה את חווה; 47) אות-הניצחון של צ'רצ'יל; 48) הפעיל עריצות; 50) גשם עז; 51) מצבת-זיכרון; 52) נעלם; 54) עובד בית-המרחץ; 57) תרנגול; 61) בלבד; 62) סבר; 64) מגופה; 65) כרדשא; 66) הומתימים; 67) מתגורר; 69) מחול אצילי; 70) תבלין מצוי; 72) פרח-נוי; 74) שלא נותר בו מקום; 75) מילת-שאלה לכמות; 77) אוצר הידעיות; 78) נוכל; 81) מה הוא? 83) קידומת הולנדית; 85) אותה כבש יהושע; 86) מן המינים; 88) ישיש; 89) שפיעה; 91) קריאת-צער; 93) מזמר; 95) הלם; 96) נועם; 100) אביון; 102) אילן; 103) אחורי הגוף; 104) מידיבר; 105) עיר בגליל.

איסטרטגיה התקפית. **שלישית, האילוץ להשגת הכי רעה מהירה, מפאת אי-היכולת לעמוד במילחמה ממושכת, מחייב איסטרטגיה התקפית.**

ואמנם, בחינה של תולדות המלחמות בין ישראל למיצרים מראה כי כל הצלחה מצרית הושגה מכוח העדיפות המכרעת של גורם-האש, וללא שום ניצול גורם-ה' תימרון. לעומת זאת, כל ההישגים המש" מעותיים של צה"ל הושגו עלידי ניצול של גורם התימרון.

גם מלחמת '73, אף שנפתחה במיתקפת פתע ברמה האיסטרטגית, נוהלה על-ידי המיצרים ביסודה על-ידי תפיסה דפנסית בית, ותוך ניצול גורם האש בלבד, כאשר אפילו בשלבי-הפתחה, שהיו נוחים לניצול גורם התימרון על-ידם להשגת יעדים מר-חיקילכת, לא הצליחו המיצרים - אי לא העזו - לנצל את גורם התימרון, וכל הצלחותיהם בשלב זה, ובמלחמה בכלל, נבעו מן העדיפות המכרעת בגורם-האש. הניסיון הבודד שלהם לניחול מיתקפה ניידת כוללת, ב'14 באוקטובר, הסתיים

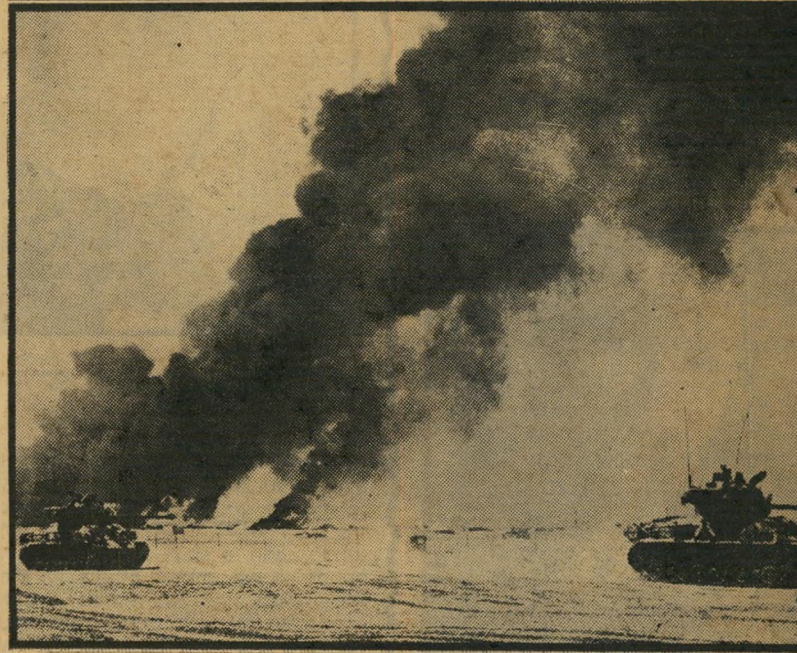
פירוז סיני מגביל את השימוש במסוקי התקפה, מבחינת המצרים, בעיקר למשי" מות הגנתיות, כגון אבטחת אגפי הדיביזיות המצריות המתקדמות מפני התקפות אג" פיות, ומקטין את שרירותו של כוח-המסור קים המצרי.

מילחמה דפנסית

האיסטרטגיה של מלחמת ישראל - מצרים מאופיינת, יותר מכל, כהתנגד שות בין גורם התימרון הישראלי לבין גורם האש המצרי.

התאפיינות זו נשענת, בצד ה' מצרי, על הדומיננטיות של אס' טרטיגיה דפנסית, המשוכנת את עוצמת-האש במערכי-הגנה צפוי פיום ועתירי-אש, ובצד הישראלי על איסטרטגיה אופנסית, המש' לכת את גורמי האש והתימרון כי קרבות הבקעה, איגוף וכיתור.

קריובחנות זה אינו מיקרי: לגבי ה' מצרים הגיונה של איסטרטגיה דפנסית.

טנקים ישראליים בסני (במלחמת ששת-הימים) מה כוחו של הקומנדו?

מצרת המלחמה הדומיננטית, נעוץ ב' מספר סיבות: ראשית, מוגבלות הפיקוד המצרי בניהול קרבי-התקפה נייד בהיקף נרחב, המצריך שילוב מדויק וגמיש של גורמי האש והתימרון כסביבה נוזלה ומשתנית. מוגבלות זו הינה גם אבסולוטית (היינו: מתחייבת מרמת הפיקוד המצרי כשלעצמו) וגם יחסית (היינו: מול עליונותו המכרעת של צה"ל בקרבות ניידים).

שנית, האיסטרטגיה מתאפשרת מ' כוח העליונות הכמותית ביחס לצה"ל, שכן רק הצד הנהנה מעליונות כמותית מסוגל לנהל מיגונה ברמה האיסטרטגית, וזאת, בניגוד למצב ברמה הטקטית, שם זקוקה דווקא ההתקפה לעליונות כמותית. שלישית, העליונות האווירית של ישראל, שהינה המרכיב המכריע ביותר במאון-הכוחות במרחב שלנו, מגבילה מאוד את היכולת המצרית להנהל מיתקפה רבתי ברמה האיסטרטגית, שכן מיתקפה זו מח' ייכת מערך הגנה-אווירית נייד ברמה האיס' טרטיגית, דרישה שלפחות בעתיד הנראה לעין היא מעבר ליכולתו של הצבא ה' מצרי.

באשר לצה"ל, הגיונה של האיסטרטגיה האופנסית נעוץ בשלושה גורמים ע' קריים: ראשית, הנחיתות הכמותית אינה מאפשרת ניחול מיגונה כי רימה האיסטרטגית.

מאן האיסטרטגיה ההתקפית של "המא' מן העיקרי", ההופכת את הנחיתות הכמר תית ברמה האיסטרטגית לעליונות כמותית ברמה האופנסית, וזאת על-ידי מיקוד ההכרעה בגיורה מוגבלת, שבה מושגת עליונות כמותית באמצעות גורם התימרון. שנית, יוונת הישראלית בקרבות ניידים, הנשענת על שר' לוב מוצלח של גורמי האש וה' תימרון, מובילה בהכרח לאימוץ בתבוסה ובאובדן למעלה מ-200 טנקים.